

Taeke Triemstra: 'Reint it? Ik ha

JOHANN MAST

FRANEKER Even gingen de gedachten van Taeke Triemstra gisteren terug naar het „kloatejier” 2014. Tot hij de lachende mensen zag die hem wilden feliciteren en hij wist dat het heden hem toelachte.

Toen zijn maten Gert-Anne van der Bos en Daniël Iseger gisterochtend met Jacob Wassenaar in de koets stapten, en dus niet met hem, moest Triemstra wel terugdenken aan het jaar van zijn slepende schouderblessure. Hij liet de negatieve gedachten niet toe, schudde eens met zijn kop en richtte de blik naar voren. 2015 is immers 2014 niet.

De vijfde PC-overwinning kwam er dan toch nog voor de 32-jarige voorinse uit Sint Jacobiparochie. Taeke Triemstra had nog in het voorjaar zijn twijfels of het ooit zo ver zou komen, maar gisteren waren hij en

zijn maten niet te stuiten. „Reint it?”, grapte Triemstra kort na de strafexercitie in de finale tegen het partuur Jan Dirk de Groot. „Ik ha de hiele dei net in drip field.”

De drie prijskaatsers waren gisteren gretig als in hun begintijd, nu alweer zo'n beetje zes jaar geleden. Dat is een onvoorstelbaar lange termijn voor drie individualisten die ervoor gekozen hebben samen een kaatspartuur te vormen. Alleen de legendarische combinatie Sake Saakstra-Piet Jetze Faber kan wat dat betreft met hen wedijveren.

Voor Triemstra, en niet alleen voor hem, was het een dubbeltje op zijn kant of het succespartuur ook in 2015 door kon gaan. „Ik ha der in hiel soad foar dwaan moatten om werom te kommen”, zei hij gisteren, kort voordat hij de PC-krans voor de vijfde keer kreeg omgehangen.

Misschien genoot hij van deze wel het allermeest. „Ik ha myn twifels

hân as ik oait werom komme soe. Ferline jier wie in kloatejier, ik ha doe mar seis kear meikeatst en seis kear mei in hiel soad pine yn it skouder. Dit is in geweldige be kroaning op alles wat ik dien ha en wat we mei ús trijen dien ha.” Lachend: „En as wy it seis jier mei elkoar fol hâlde, kinne wy dat ek acht jier.”

Het lot was gisteren gunstig, maar het kwam het winnende drietal niet aanwaaien. Triemstra: „Yn 'e heale finale (tegen zijn broer Bauke, red.) moasten we fan fier komme nei dy achterstân fan fjouwer om 'e twa. Mar we pakten it hiel goed op. Ik seach by Gert-Anne en Daniël it fjoer út de eagen spatten en dat hie ik sels ek. Yn 'e finale sieten we der drekt boppe op. It leit dit jier net hiel fier út elkoar, mar dat is oars as wy keatse sa as hjoed. Ik ha noch net faak sokke winners meimakke as Gert-Anne en Daniël. Wy wolle oeral winne.”

Zowel Triemstra als Iseger be-

de hiele dei net in drip field'

'Ik seach by Daniël en Gert-Anne it fjoer út de eagen spatten en dat hie ik sels ek'

hoort nu tot de beste negen PC-kaatsers in een geschiedenis die al 161 jaar terug gaat. Dat is een duizelingwekkend knappe prestatie. De twee staan voorgoed tussen legendarische namen als Hotze Schuil, Piet Jetze Faber, Taede Zijlstra, Jan Reitsma senior, Auke Miedema, Klaas Boorsma en Sake Saakstra.

„Moai fansels”, zei Triemstra. „Mar dat is mear yts foar nei jo karjêre. Jo kinne dêr wol nei sjen en dan noch mear jo bêst dwaan, mar sa wurket it net. Daan en ik binne super grutsk op wat wy presteard ha, mar it

is te betiid om de balâns op te meitsjen. We hoopje noch in pear prizen te winnen. Ik genietsje der sa fan dat it skouder no wer goed is.”

Ook voor Iseger (35) is de tijd om terug te kijken op zijn roemrijke kaatsloopbaan nog niet aangebroken. „Dochs fyn ik it prachtich dat ik yn de top-tsien stean. Dat betsjut datst ûnderdiel fan de skiednis fan de PC bist.” De achterinse uit Leeuwarden wil doorgaan met kaatsen zolang Van der Bos en Triemstra een partuur met hem willen vormen. De honger is nog niet gestild, ook niet na zes PC-overwinningen en drie koningschappen. En dat voor een man die in het begin van zijn carrière een heupaandoening had en destijds zei dat hij meteen zou stoppen als hij ooit de PC zou winnen. Daar is Iseger behoorlijk op teruggekomen.

„We groeië noch altyd. Peter Tolma (coach, red.) prikkelt ús en bringt ús ergens hinne. Hy is bot mei

it spultsje dwaande en alles wat der by komt. Fanôf jannewaris binne we hiel profesjoneel dwaande. Us team *Puur Passie* biedt ús de fasiliteiten dy't wy winskje. Ik woe dat ik dat earder yn myn karjêre meimakke hie.”

In contrast met de zes zeges van Iseger stond die ene, verloren, finale van Jan Dirk de Groot. „Ik wie my der hiel bot bewust fan dat dit miskyn myn iennige kâns op de PC-hage wie”, zei de opslager uit Buitenpost. „Mar wy ha net in tel yn de wedstryd sitten. Dy oare mannen hiene de toutsjes yn hannen.” Zijn achterinse Hans Wassenaar baalde nog meer. „Kloate wie dit. Wy ha se hielendal gjin partij jûn. Ik hie lêst fan dat glês yn dy toer, dan wie ik dy bal hieltyd even kwyt.” Renze Hiemstra, was realistisch. „We liepen constant achter de feiten aan. Op het laatst krijgen we nog twee eersten, zo is het gewoon. Zelfs de steun van het publiek kon ons vandaag niet helpen.”

Taeke Triemstra (rechts) volgt in de halve finale een acrobatische actie van zijn broer Bauke. FOTO HOGHE NOORDEN/JAAP SCHAAF